

Vjesnik Вісник

Broj 110, 4/2026. / Номер 110, 4/2026.

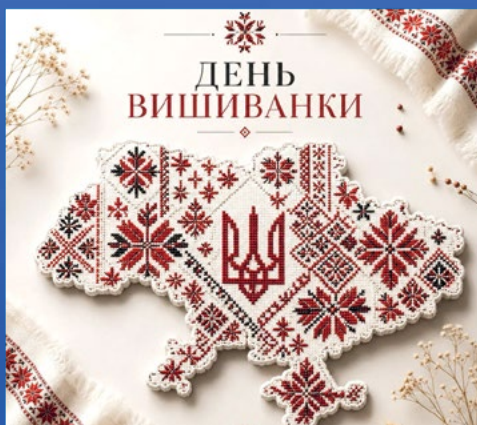
ISSN 1847-327X

ukrajinske zajednice u Hrvatskoj

української громади в Хорватії



20



РОКІВ

ЗЕЛЕНСЬКИЙ ПІДПИСАВ УКАЗ ПРО «ДОЗВІЛ» НА ПРОВЕДЕННЯ ПАРАДУ У МОСКВІ 9 ТРАВНЯ 2026 РОКУ

Президент України Володимир Зеленський підписав указ, яким дозволив проведення параду у Москві 9 травня. Він також виключив територію Красної площі у Москві з «плану застосування українського озброєння».

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №374/2026 Про проведення параду в м. Москві

Враховуючи численні прохання, з гуманітарною метою, окресленою в перемовинах з Американською стороною 8 травня 2026 року, постановляю:

1. Дозволити 9 травня 2026 року провести парад в м. Москві (Російська Федерація).

На час параду (з 10 години ранку за Київським часом 9 травня 2026 року) територіальний квадрант Красної площі виключити з плану застосування українського озброєння.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України В. Зеленський
8 травня 2026 року

Раніше Зеленський заявив, що 9, 10 та 11 травня буде встановлений режим тиші у

війні, яку веде Росія проти України. Також пройде обмін у форматі 1000 на 1000 між Україною та Росією. Про це також повідомляв президент США Трамп.

29 квітня лідер Кремля Путін провів півторогодинну телефонну розмову з американським президентом Дональдом Трампом. Говорили, зокрема, про готовність російського лідера оголосити «перемир'я» на період 9 травня.

Трамп під час брифінгу за підсумками розмови також зазначив, що запропонував Путіну «невелике припинення вогню» і додав, що, на його думку, той може це зробити. 4 травня російське Міністерство оборони оголосило «перемир'я» з 8 по 9 травня. У відомстві заявили, що у разі його порушення з боку Києва, військові РФ завдадуть у відповідь масованого ракетного удару по центру столиці.

Того ж дня Зеленський оголосив режим тиші в ніч із 5 на 6 травня. А вже 6 травня міністр закордонних справ України Андрій Сибіга заявив, що Росія порушила режим припинення вогню, який запровадила Україна. Упродовж ночі 6 травня російські війська атакували територію країни 108 безпілотниками та трьома ракетами.

IMPRESUM:

Izdavač: Ukrajinska zajednica Republike Hrvatske
Видавець: Українська громада Республіки Хорватія
Vijeće Europe 204, 32 000 Vukovar
e-mail: ukrajinskazajednica.hr@gmail.com
MB: 2331748 ; OIB: 35971824466
Žiro račun: PBZ HR4823400091110579040

Uredništvo Vjesnika:

Svetog Roka 53A, 31 000 Osijek
Tel: 098/ 1933-288
e-mail: vjesnikuz@gmail.com
ISSN 1847-327X

“Vjesnik” izlazi devet puta godišnje

Naklada: 1000 primjeraka

Tisak: Grafika d.o.o., Strossmayerova 295, 31 000 Osijek

За видавця: Владо Карешин

Za izdavača: Vlado Karešin

Головна редакторка: Оксана Мартинюк

Glavna urednica: Oksana Martinjuk

Редакція:

Борис Граљук, Микола Застрижний, Іван Семенюк,
Віктор Камінський, Оксана Стурко, Тетяна Рамач

Uredništvo:

Boris Graljuk, Nikola Zastrižni, Ivan Semenjuk,
Viktor Kaminskyj, Oksana Sturko, Tetjana Ramač

Коректорка хорватської мови: Нівес Романек

Lektorica hrvatskog jezika: Nives Romanjek

Дизайн та комп'ютерна верстка: Антонія Буруш

Dizajn i kompjuterski prijelom: Antonia Buruš

Novosti iz djelatnosti Ukrajinske zajednice Republike Hrvatske

- 4 СВИТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ ЗАКЛИКАВ ПРОГОЛОСИТИ 9 ТРАВНЯ ДНЕМ РОСІЙСЬКОЇ ГАНЬБИ
- 4 SVJETSKI KONGRES UKRAJINACA POZVAO DA SE 9. SVIBNJA PROGLASI DANOM RUSKOG SRAMA
- 5 СВИТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ ЗАКЛИКАЄ ДО ДНЯ РОСІЙСЬКОЇ ГАНЬБИ ПРОВЕСТИ ПРОСВІТНИЦЬКІ АКЦІЇ У СВІТІ
- 5 УКРАЇНЦІ ОСІЄКА 9 ТРАВНЯ ДОЛУЧИЛИСЯ ДО СВІТОВОЇ КАМПАНІЇ «ДЕНЬ РОСІЙСЬКОЇ ГАНЬБИ»
- 6 9. SVIBNJA UKRAJINCI OSIJEKA PRIDRUŽILI SU SE SVJETSKOJ KAMPANJI „DAN RUSKE SRAMOTE”
- 7 КНИГА СВІДЧЕНЬ ПРО ОКУПАЦІЮ: НАПИСАНА СИЛЬНИМИ ЛЮДЬМИ
- 9 ВИЙШЛА ДРУКОМ НОВА КНИГА ПАВЛА ГОЛОВЧУКА «ЛИПНЕВИЙ МЕД. ВИБРАНЕ»
- 9 У РІЄЦІ ВИДАНО НОВУ КНИГУ «ВІД ДНІПРА ДО РІЄКИ»
- 10 U RIJECI OBJAVLJENA NOVA KNJIGA „OD DNJPRA DO RIJEKE”
- 11 NASTAVA UKRAJINSKOG JEZIKA U SPLITU PREMA MODELU „С”
- 11 НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА КУЛЬТУРИ ЗА МОДЕЛЛЮ С У РІЄЦІ
- 12 NASTAVA UKRAJINSKOG JEZIKA I KULTURE PO MODELU С U RIJECI
- 13 PRVA NAGRADA NA 9. SVJETSKOM NATJECANJU HARFISTA
- 14 GIMNAZIJALAC IZ UKRAJINE MEĐU NAGRAĐENIMA ZA NAJBOLJE OSJEČKE SPORTAŠE
- 14 ГІМНАЗИСТ З УКРАЇНИ — СЕРЕД НАГОРОДЖЕНИХ НАЙКРАЩИХ СПОРТСМЕНІВ ОСІЄКА
- 15 ПОЧЕСНІ ГРАМОТИ ВІД ТОВАРИСТВА ЗВ’ЯЗКІВ З УКРАЇНЦЯМИ ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ «УКРАЇНА-СВІТ»
- 16 ROČASNE POVELJE DRUŠTVA VEZA S UKRAJINCIMA IZVAN UKRAJINE „UKRAJINA-SVIJET”
- 17 ГРАМОТИ ВІД СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ
- 17 POVELJE SVJETSKOG KONGRESA UKRAJINACA
- 18 ВИШИТА СОРОЧКА — СИМВОЛ ЄДНОСТІ, ГОРДОСТІ ТА МУЖНОСТІ
- 18 ДЕНЬ ВИШИВАНКИ В ЗАГРЕБІ
- 19 ДЕНЬ ВИШИВАНКИ В РІЄЦІ
- 20 ДЕНЬ ВИШИВАНКИ В ОСІЄКУ
- 21 У ВУКОВАРІ ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ ВИШИВАНКИ
- 21 ВІД ДИТИНСТВА ВЧИМОСЯ ШАНУВАТИ ЦІННОСТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Vijesti iz Ukrajine

- 22 АТАКИ НА КИЇВ
- 23 СЬОГОДНІ КОЖЕН У СВІТІ, ХТО НЕ ПРОМОВЧИТЬ І ХТО ДОПОМАГАТИМЕ УКРАЇНІ, Є ЗАХИСНИКОМ ЖИТТЯ – ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Djelatnost naših društava

- 24 U VUKOVARU ODRŽANA 88. SJEDNICA PREDSEDNIŠTVA TE IZVANREDNA SKUPŠTINA UKRAJINSKE ZAJEDNICE RH
- 24 U KANIŽI ODRŽANA TRADICIONALNA MANIFESTACIJA POSVEĆENA TARASU ŠEVČENKU
- 25 НОВІ ІМПРОВІЗАЦІЇ «РАПСОДІЇ УКРАЇНСЬКИХ КОЛЬОРІВ У ЗАГРЕБІ»
- 26 У МІСТЕЧКУ РАБАЦ ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ ТАНЦЮ ВІДБУЛАСЯ ЮБІЛЕЙНА П’ЯТА ТАНЦЮВАЛЬНА ЗУСТРІЧ
- 27 У ІЛОКУ ВІДБУВСЯ ДЕНЬ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН ВУКОВАРСЬКО-СРІЄМСЬКОЇ ЖУПАНІЇ
- 30 У ЗАГРЕБІ ПОБУВАВ «ТИХОНАЧИТАНИЙ»

Povijest i tradicija

- 32 НАČILJNYK – SIMBOL DJEVOJAČKE LJEPOTE I ČISTOĆE
- 33 8. SVIBNJA OBILJEŽAVA SE POBJEDA NAD NACIZMOM U EUROPI U DRUGOM SVJETSKOM RATU
- 35 «ВИШИВАЛА МАТИ СИНОВІ СОРОЧКУ»

NA NASLOVNOJ STRANICI: Obilježavanje Dana vezene košulje u organizaciji Veleposlanstva Ukrajine u Republici Hrvatskoj

NA ZADNJOJ STRANICI: Sudionici manifestacije „Rapsodije ukrajinskih boja u Zagrebu”

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ ЗАКЛИКАВ ПРОГОЛОСИТИ 9 ТРАВНЯ ДНЕМ РОСІЙСЬКОЇ ГАНЬБИ



Світовий конгрес українців (СКУ) закликав уряди, бізнес та громадянське суспільство не брати участі в жодних заходах до російського Дня перемоги й натомість проголосити 9 травня днем російської ганьби

Відповідну заяву опублікували на офіційному сайті СКУ.

«9 травня Світовий конгрес українців закликає міжнародну спільноту бачити наскрізь кремлівську пропаганду і визнати правду: це не день перемоги, а день ганьби. Це ганебне нагадування про те, що Російська Федерація, перейнята ідеологією «рашизму», сама стала тим злом, яке колись стверджувала, що перемогла», - йдеться в заяві.

Також СКУ виступив до демократичних країн світу із наступним закликом:

- Визнати злочини Російської Федерації в Україні геноцидом;
- Оголосити Росію державою-спонсором тероризму;
- Засудити кампанію «Безсмертний полк» за прославлення радянських репресій та легітимізацію сучасної агресії;
- Створити спеціальний міжнародний трибунал для розслідування та покарання всіх злочинів, вчинених російським керівництвом та його агентами;
- Заборонити будь-які заходи чи святкування, що прославляють російський День перемоги та виправдовують криваву війну Росії проти України;
- Закликати уряди, бізнес та громадянське суспільство не брати участі в жодних заходах до російського Дня перемоги й натомість проголосити 9 травня Днем російської ганьби.

«Поки хоча б один українець залишається під російською окупацією чи хоча б одна викрадена українська дитина перебуває у російському таборі примусової індоктринації, місія справедливості залишається незавершеною. 9 травня не повинно більше використовуватись для поширення брехні – цей день має стати днем єднання світу для протистояння агресії, вимоги відповідальності та захисту гідності всіх вільних народів».

Світовий Конгрес Українців

SVJETSKI KONGRES UKRAJINACA POZVAO DA SE 9. SVIBNJA PROGLASI DANOM RUSKOG SRAMA



Svjetski kongres Ukrajinaca (SKU) pozvao je vlade, poslovni sektor i civilno društvo da ne sudjeluju ni u kakvim događanjima povodom ruskog Dana pobjede te da umjesto toga 9. svibnja proglase Danom ruskog srama.

Odgovarajuću izjavu objavili su na službenoj internetskoj stranici SKU-a.

„9. svibnja Svjetski kongres Ukrajinaca poziva međunarodnu zajednicu da jasno prepozna kremeljsku propagandu

i prizna istinu: to nije dan pobjede, nego dan srama. To je sramotno podsjećanje da je Ruska Federacija, prožeta ideologijom „rašizma“, sama postala ono zlo za koje je nekoć tvrdila da ga je pobijedila“, navodi se u izjavi.

SKU je također uputio sljedeće pozive demokratskim državama svijeta:

- priznati zločine Ruske Federacije u Ukrajini kao genocid;
- proglasiti Rusiju državom sponzorom terorizma;
- osuditi kampanju „Besmrtni puk“ zbog veličanja sovjetskih represija i legitimizacije suvremene agresije;
- stvoriti posebni međunarodni tribunal za istragu i kažnjavanje svih zločina koje su počinili rusko vodstvo i njegovi agenti;
- zabraniti bilo kakve događaje ili obilježavanja koja veličaju ruski Dan pobjede i opravdavaju krvavi rat Rusije protiv Ukrajine;
- pozvati vlade, poslovni sektor i civilno društvo da ne sudjeluju ni u kakvim događanjima povodom ruskog Dana pobjede te da 9. svibnja proglase Danom ruskog srama.

„Dok god barem jedan Ukrajinac ostaje pod ruskom okupacijom ili barem jedno oteto ukrajinsko dijete boravi u ruskom

kampu prisilne indoktrinacije, misija pravde nije dovršena. 9. svibnja ne smije se više koristiti za širenje laži — taj dan treba postati dan ujedinjenja svijeta u suprotstavljanju agresiji,

zahtijevanju odgovornosti i zaštiti dostojanstva svih slobodnih naroda.“

*Svjetski kongres Ukrajinaca
S ukrajinskog jezika prevela Oksana Martinjuk*

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ ЗАКЛИКАЄ ДО ДНЯ РОСІЙСЬКОЇ ГАНЬБИ ПРОВЕСТИ ПРОСВІТНИЦЬКІ АКЦІЇ У СВІТІ



Світовий Конгрес Українців (СКУ) продовжує світову кампанію #RussianShameDay (День російської ганьби), започатковану в 2022 році, метою якої є поширення правди про страшні злочини, які чинить росія в неспровокованій геноцидній війні проти українського народу.

Викрививши історичні факти, росія та її злочинне керівництво використовують пам'ять про перемогу над нацизмом у Другій світовій війні для пропаганди мілітаризму, виправдання своєї загарбницької геноцидної війни проти України та агресивної політики проти демократичних країн світу. Особливим інструментом російської гібридної агресії стали російські акції так званого

Безсмертного полку, які переважно координуються з Москви та які СКУ закликає заборонити у всіх державах-членах ЄС.

Світовий Конгрес Українців закликає прихильників України з усього світу напередодні Дня російської ганьби, 9 травня, провести інформаційні та просвітницькі акції, використовуючи ключові тези та візуальні матеріали, підготовані СКУ.

Ми також пропонуємо звернутися до союзників України та урядів і політичних лідерів усіх миролюбних країн світу, з метою щоб:

- долучитися до Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України.
- забезпечити справедливість та відповідальність для держави-агресора
- визнати російські військові злочини та звірства в Україні геноцидом українського народу
- визнати росію державою-спонсором тероризму / терористичною державою
- не надавати дозволів на заходи, що виправдовують агресію, всупереч Конвенції про геноцид.

У всіх письмових комунікаціях просимо вживати малу літеру для позначення країни-агресора та поширювати свідчення мирних людей, які потерпіли від російського тероризму.

Світовий Конгрес Українців

УКРАЇНЦІ ОСІЄКА 9 ТРАВНЯ ДОЛУЧИЛИСЯ ДО СВІТОВОЇ КАМПАНІЇ «ДЕНЬ РОСІЙСЬКОЇ ГАНЬБИ»



Члени Українського культурно-просвітнього товариства ім. Лесі Українки з Осієка на заклик Світового

Конгресу Українців у суботу, 9 травня 2026 року, провели просвітницьку акцію до Дня російської ганьби.

Метою світової кампанії #RussianShameDay («День російської ганьби»), започаткованої у 2022 році Світовим Конгресом Українців, є поширення правди про страшні злочини, які чинить росія у неспровокованій геноцидній війні проти українського народу.

росія та її злочинне керівництво використовують пам'ять про перемогу над нацизмом у Другій світовій війні для пропаганди мілітаризму, виправдання своєї загарбницької геноцидної війни проти України та агресивної політики щодо демократичних країн світу.

Тож Світовий Конгрес Українців закликав прихильників України з усього світу напередодні Дня російської

гання — 9 травня — провести інформаційні та просвітницькі акції, використовуючи ключові тези та візуальні матеріали.

Члени Українського культурно-просвітнього товариства імені Лесі Українки з Осієка підготували виставку дитячих малюнків, які свідчать про прагнення України та українського народу до справедливого миру й покарання за злочини, які росія вже п'ятий рік поспіль чинить проти України.

Оксана Мартинюк



9. SVIBNJA UKRAJINCI OSIJEKA PRIDRUŽILI SU SE SVJETSKOJ KAMPANJI „DAN RUSKE SRAMOTE”

Članovi Ukrajinskog kulturno-prosvjetnog društva „Lesja Ukrajinka” iz Osijeka, na poziv Svjetskog kongresa Ukrajinaca, u subotu 9. svibnja 2026. godine održali su prosvjetnu akciju povodom Dana ruske sramote.

Cilj svjetske kampanje #RussianShameDay („Dan ruske sramote”), koju je 2022. godine pokrenuo Svjetski kongres Ukrajinaca, jest širenje istine o strašnim zločinima koje Rusija čini u ničim izazvanom, genocidnom ratu protiv ukrajinskog naroda.

Rusija i njezino zločinačko vodstvo koriste sjećanje na pobjedu nad nacizmom u Drugom svjetskom ratu za propagiranje militarizma, opravdavanje svojega osvajackog i genocidnog rata protiv Ukrajine te agresivne politike prema demokratskim zemljama svijeta.

Stoga je Svjetski kongres Ukrajinaca pozvao prijatelje Ukrajine iz cijeloga svijeta da uoči Dana ruske sramote - 9. svibnja organiziraju informativne i prosvjetne akcije koristeći ključne poruke i vizualne materijale.

Članovi Ukrajinskog kulturno-prosvjetnog društva pripremili su izložbu dječjih crteža koji svjedoče o težnji Ukrajine i ukrajinskog naroda za pravednim mirom te za kažnjava-

njem zločina koje Rusija već petu godinu zaredom čini protiv Ukrajine.

Oksana Martinjuk



КНИГА СВІДЧЕНЬ ПРО ОКУПАЦІЮ: НАПИСАНА СИЛЬНИМИ ЛЮДЬМИ

У Загребі представили книгу «Коли не стукають у двері»



8 травня 2026 року в Українському домі в Загребі відбулася презентація книги з промовистою назвою — «Коли не стукають у двері». Це збірка 25 особистих історій українців, які пережили російську окупацію.

«На жаль, увага до війни в Україні стрімко падає»

«Ця книга насамперед призначена для іноземної аудиторії», — розповів українській громаді Володимир Щербаченко, ініціатор проекту, який разом із колегами з 2014 року документує воєнні злочини в Україні, зокрема фіксує історії катувань і сексуального насильства над цивільними та надає правову допомогу постраждалим.

Володимир Щербаченко очолює громадське об'єднання і сам виїхав із Луганська до Києва у 2014 році. Якщо на початку російської агресії проти України доводилося ще переконувати світ у тому, що російські військові чинять злочини, а свідчення людей було складно збирати, то після повномасштабного вторгнення 2022 року ситуація кардинально змінилася.

«За кордоном не всі розуміли, чому українці не погоджуються з окупацією. Зібрані історії пояснюють, що відбувалося і відбувається насправді: як катують, руйнують, відбирають майно і вбивають... Описані історії — це розповіді сильних людей, які вистояли, відновлюються і допомагають іншим пережити жахття, — наголосив Володимир Щербаченко. — Але, на жаль, ми спостерігаємо, як стрімко падає увага до теми війни в Україні.

Тому ми проводимо презентації книги за кордоном і видали її двома мовами — українською та англійською. Плануємо розсилати видання до європейських бібліотек та організацій, які займаються документуванням воєнних злочинів».

«Ми не знаємо, скільки людей не отримали ліки під час війни»

Коли у 2023 році Володимир Щербаченко закликав людей розповідати свої історії життя в окупації, надійшло понад сто заявок. До книги увійшло 25 історій — усі дуже різні, написані різними людьми і про різні переживання. Збірка об'єднала спогади жителів Запорізької, Київської, Луганської, Харківської, Херсонської та Чернігівської областей, що охоплюють період від 2014 до 2022 року.

Під час презентації в Українському домі свої історії розповіли три авторки збірки. Зокрема, пані Наталія — громадська активістка, яка провела півтора страшних місяця у повній ізоляції на власному подвір'ї в Бучанському районі Київщини. Вона зазначає, що багато людей не усвідомлюють, через що довелося пройти українцям в окупації.

«Я була зі своїми батьками зовсім без зв'язку. Ми не знали, чи існує взагалі Україна, але вірили, що існує. Коли мій мобільний нарешті з'явився в мережі, почали телефонувати друзі та знайомі, питати, чи ми живі й здорові.

Швидко казали: “Ну, ок!” Але хіба можна пояснити все те, що ми пережили?

Іноземці, наприклад, часто мають “кіношне” уявлення про війну. Питають: невже росіяни не привозили вам їжу та ліки?

Мій батько мав серйозні проблеми зі здоров'ям і був записаний на прийом до лікаря. Але вже наступного дня після вторгнення РФ це стало неможливим. Він не отримав вчасного лікування... А міг би прожити довше, якби мав ліки. Моя мама має глаукому і мусить постійно використовувати очні краплі, щоб не втратити зір. Але ці ліки закінчилися під час окупації... Ми навіть не знаємо, скільки людей не отримали необхідного лікування під час війни і померли.

«Свято вірила, що на війні журналісти і лікарі — недоторканні»

Валентина з Херсона, тележурналістка, ледве змогла виїхати з рідного міста.

«Я свято вірила в міжнародні правила: що на війні журналісти і лікарі — недоторканні, — розповіла Валентина. — З першого дня вторгнення я робила репортажі, знімала на вулицях майже все, що бачила. Українці говорили російським військовим: “Йдіть звідси, ви тут не приживетеся!” Тоді херсонці ще вірили, що до них прислухаються.

До червня 2022 року в Херсоні тривали громадянські протести, і я з відкритим обличчям виходила в ефір, не усвідомлюючи, наскільки це небезпечно. А моїх колег уже катували в підвалах... Тіло 28-річної журналістки Вікторії Рощиної, моєї колеги, повернули батькам у жахливому стані... Якщо чуєш стукіт у двері — значить, за тобою прийшли...

Потім стало зрозуміло, що з Херсона треба виїжджати. Я дуже переживала за свою семирічну доньку, яка перебувала у моїх батьків за 120 кілометрів від Херсона — за

більш ніж десятком російських блокпостів. Найбільше я боялася проходити пост ФСБ і чекала на цей прохід два тижні. Якби фсбівці були менш лінивими і переглянули мої телеєфіри, я б ніколи більше не побачила свою доньку... Я написала їй таємного прощального листа, в якому розповіла, що завжди буду поруч із нею. На щастя, цей лист не знадобився: я змогла виїхати з окупації».

«Наша мета — допомогти людям психологічно відновитися»

«Я багато чула від своїх родичів про те, як росіяни пригноблювали українців. Серед моїх близьких є люди, у яких варварськи забирали майно, є постраждалі від Голодомору, насильно вивезені до Сибіру... Прикро, що ці історії повторюються з покоління в покоління, — розповіла Надія з Херсона. — Зараз я докладаю максимум зусиль, щоб допомогти людям, які пережили окупацію, відновитися і почати життя заново. Це потребує великої внутрішньої роботи».

Під час презентацій книги «Коли не стукають у двері» для українців за кордоном Володимир Щербаченко часто наголошує: українці — сильні та витривалі люди. Він також повідомив про намір створити нову книгу, метою якої стане допомога постраждалим у психологічному відновленні та поверненні до повноцінного життя.

Окремо Володимир Щербаченко зазначив, що під час презентації в Українському домі в Загребі відчув себе «наче в Україні — серед своїх».

Ця душевна і змістовна зустріч з авторами книги стала можливою завдяки Східноукраїнському центру громадських ініціатив.

Книгу свідчень «Коли не стукають у двері» можна позичити в бібліотеці Українського дому (Томічева, 2) або прочитати онлайн українською мовою:

<https://totalaction.org.ua/books/49>

Ксенія Мелешко



ВИЙШЛА ДРУКОМ НОВА КНИГА ПАВЛА ГОЛОВЧУКА «ЛИПНЕВИЙ МЕД. ВИБРАНЕ»



У видавництві Української громади Республіки Хорватія побачила світ нова книга Павла Головчука «Липневий мед. Вибране». Видання присвячене батькам автора, які з любов'ю та мудрістю прищепили йому глибоку шану до свого коріння, походження, культури й традицій.

Рецензентом книги виступив доктор філологічних наук, професор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, академік Академії наук Вищої школи України Микола Зимомря. Графічний дизайн та комп'ютерну верстку виконала Grafika d.o.o. (м. Осієк). Книга вийшла тиражем 200 примірників за фінансової підтримки Ради з питань національних меншин Республіки Хорватія.

У своїй рецензії Микола Зимомря зазначає, що творчість Павла Головчука «демонструє за сучасних умов

викликів і випробувань самотутнє тло хорватсько-українських літературних взаємодій, а його перо надійно служить українському письменству. Бо висока духовність, яку він достойно несе й утверджує, спричинена джерелом жертвності...». Дослідник підкреслює життєвий і творчий шлях автора, його вірність духовним цінностям та здатність осмислювати досвід епохи кризь призму людської правди, справедливості й культурної тягlosti.

Книга відкривається автобіографічними сторінками, що охоплюють шлях автора від народження у селі Дев'ятина в Боснії до дорослого життя, навчання, еміграції, літературної праці та діяльності редактора українських радіопередач. Значне місце у виданні займають спогади про військову службу, а також роздуми про духовність, віру та служіння українській справі.

Окрему увагу привертає третя частина книги — «Мав я раз дівчину чепурненьку», що складається з низки романтично забарвлених оповідань і спогадів.

З особливою теплотою автор згадує своїх батьків — Андрія і Стафанію Головчук, яких називає батьками-благовісниками, підкреслюючи їхній визначальний вплив на формування його світогляду та творчості.

Важливе місце у виданні займають роздуми про Бога та український народ, а також згадки про священників і духовних провідників, які присвятили своє життя служінню людям. Завершується книга описом творчих зустрічей Павла Головчука з однодумцями в різних країнах — Канаді, Австралії, Польщі, Україні та Сербії.

У передмові Микола Зимомря також наголошує: «Благословляю нову книжку Павла Головчука на її шляху до читача. Щиро бажаю, щоб із нею ознайомилися не лише українці колишньої Югославії, а й наші країни на Рідних Землях та в усіх усюдах, де живе наш рід».

Нове видання запрошує читача до вдумливого й емоційного занурення у сторінки, сповнені пам'яті, духовності та любові до українського слова.

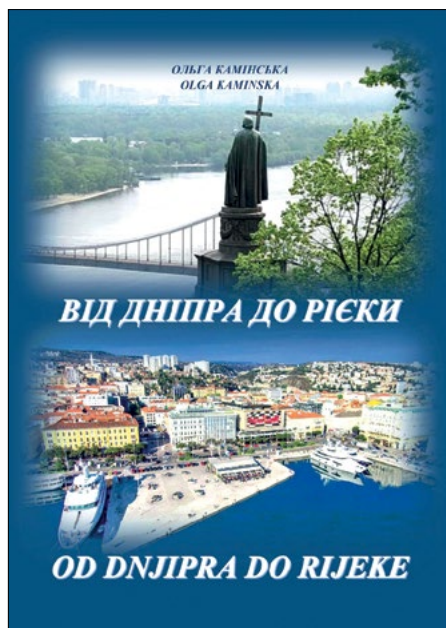
Оксана Мартинюк

У РІЄЦІ ВИДАНО НОВУ КНИГУ «ВІД ДНІПРА ДО РІЄКИ»

Українське культурно-просвітницьке товариство «Дніпро» Рієка завершило роботу над уже сьомим за рахунком виданням. Нова книга має назву «Від Дніпра до Рієки», авторкою якої є голова товариства «Дніпро» Ольга Камінська. Над виданням також працювали редакторка книги, активна членкиня товариства «Дніпро», журналістка за фахом пані Марта Мартінчич, а також музичний редактор і виконавець комп'ютерної верстки Віктор Камінський.

Усі попередні видання товариства є своєрідним дидактичним матеріалом для вивчення творів українських композиторів, українських народних пісень та хорової спадщини.

Книги, видані товариством «Дніпро», були передані до всіх десяти українських культурно-просвітницьких товариств Української громади Республіки Хорватія, до бібліотек і музичних закладів Хорватії, відомих хорватських вокалістів, а також до Меморіального музею - будинку Миколи Лисенка в місті Києві.



Без сумніву, саме це є однією з головних місій українського товариства, яке активно діє в хорватському місті Рієка, - презентувати та утверджувати українську культуру в Республіці Хорватія та у світі.

Назва нової книги-монографії «Від Дніпра до Рієки» зумовлена тим, що ядро товариства становлять музиканти, які свого часу приїхали з Києва - столиці України - для розвитку культурного життя тодішньої післявоєнної Хорватії, зокрема міста Рієки. Дехто прибув у 1993 році, дехто — у 1998-му, коли місцеві музиканти, змушені наслідками війни, виїхали до Італії, Німеччини, Швейцарії та інших країн.

Важливою віхою став 2006 рік, коли на Новорічному концерті вперше пролунала українська пісня завдяки ініціативі маестро Мирослава Хомена (світла пам'ять

Маестру). Тоді солістка оперного театру імені Івана Зайця міста Рієки Ольга Камінська виконала український твір, а в оркестрі за концертмейстерськими пультами виступали українські музиканти з Києва разом із хорватськими колегами. Саме тоді в Рієці вперше прозвучала українська музика. Згодом, у 2010 році, було засновано Українське культурно-просвітницьке товариство «Дніпро» Рієка.

У книзі змістовно та хронологічно, з використанням фотоматеріалів, висвітлено діяльність товариства «Дніпро» як окремої спільноти, а також у співпраці з іншими товариствами, що входять до складу Центральної організації українців у Хорватії - Української громади Республіки Хорватія.

Час невпинно плине, до товариства приєднуються нові українські й хорватські музиканти, шанувальники української культури, а також українці, які прагнуть долучитися до спільної справи - збереження та популяризації української культури у світі.

Нова книга «Від Дніпра до Рієки» стала своєрідним звітом пошани та любові до України - Батьківщини, де більшість членів товариства «Дніпро» народилися, здобули ґрунтовну вищу освіту та понесли свої знання у світ.

21 травня 2026 року заплановано проведення 20-го Ювілейного Всесвітнього Дня Вишиванки. Саме до цієї визначної дати приурочено видання монографії, присвяченої збереженню українських традицій далеко від України.

Українці Рієки висловлюють щире подяку Раді з питань національних меншин Республіки Хорватія та Приморсько-горанській жупанії за фінансову підтримку всіх проектів, культурних заходів і видання книг, які залишаться важливою частиною історії українців у Хорватії.

Ольга Камінська

U RIJECI OBJAVLJENA NOVA KNJIGA „OD DNJIPRA DO RIJEKE“

Ukrajinsko kulturno-prosvjetno društvo „Dnjipro“ Rijeka završilo je rad na svom već sedmom izdanju. Nova knjiga nosi naziv „Od Dnjipra do Rijeke“, a autorica je predsjednica Društva „Dnjipro“, Olga Kaminska. Na izdanju su također radile urednica knjige, aktivna članica društva „Dnjipro“, novinarka po struci gospođa Marta Martinič, kao i glazbeni urednik i izvođač računalnog prijeloma Viktor Kaminski. Sva prethodna izdanja Društva predstavljaju svojevrtni didaktički materijal za proučavanje djela ukrajinskih skladatelja, ukrajinskih narodnih pjesama i zbarske baštine.

Knjige koje je izdalo društvo „Dnjipro“ predane su svim ukrajinskim kulturno-prosvjetnim društvima Ukrajinske zajednice Republike Hrvatske, knjižnicama i glazbenim ustanovama u Hrvatskoj, poznatim hrvatskim vokalistima, kao i Memorijalnom muzeju – kući Mykole Lysenka u Kyjivu. Bez sumnje, upravo je to jedna od glavnih misija ukrajinskog društva koje aktivno djeluje u hrvatskom gradu Rijeci – pred-

staviti i afirmirati ukrajinsku kulturu u Republici Hrvatskoj i u svijetu.

Naziv nove knjige-monografije „Od Dnjipra do Rijeke“ uvjetovan je činjenicom da jezgru društva čine glazbenici koji su nekoć došli iz Kyjiva – glavnog grada Ukrajine – radi razvoja kulturnog života tadašnje poslijeratne Hrvatske, osobito grada Rijeke. Neki su došli 1993., a neki 1998. godine, kada su lokalni glazbenici, prisiljeni posljedicama rata, otišli u Italiju, Njemačku, Švicarsku i druge zemlje.

Važna prekretnica bila je 2006. godine, kada je na Novogodišnjem koncertu po prvi put odjeknula ukrajinska pjesma zahvaljujući inicijativi maestra Miroslava Homena (svijetla mu uspomena). Tada je solistica riječkog HNK Ivana pl. Zajca Olga Kaminska izvela ukrajinsko djelo, a u orkestru su za koncertnim pultovima nastupili ukrajinski glazbenici iz Kyjiva zajedno s hrvatskim kolegama. Tada je u Rijeci prvi put



zazvučala ukrajinska glazba. Kasnije, 2010. godine, osnovano je Ukrajinsko kulturno-prosvjetno društvo „Dnjipro“ Rijeka.

U knjizi je sadržajno i kronološki, uz korištenje fotografskog materijala, prikazan rad Ukrajinskog kulturno-prosvjetnog društva „Dnjipro“ Rijeka kao zasebne zajednice, tako i u suradnji s drugim društvima koja djeluju u sastavu Središnje organizacije Ukrajinaca u Hrvatskoj – Ukrajinskoj zajednici Republike Hrvatske.

Vrijeme neumoljivo teče, Društvu se pridružuju novi ukrajinski i hrvatski glazbenici, ljubitelji ukrajinske kulture, kao i Ukrajinci koji žele sudjelovati u zajedničkom cilju – očuvanju i promicanju ukrajinske kulture u svijetu.

Nova knjiga „Od Dnjipra do Rijeke“ svojevrsno je izvješće poštovanja i ljubavi prema Ukrajini – domovini u kojoj je većina članova „Dnjipra“ rođena, stekla kvalitetno visoko obrazovanje i ponijela svoje znanje u svijet.

U svibnju 2026. planirano je obilježavanje 20. jubilarnog Svjetskog dana vezene košulje (Vyšvanke). Upravo je tom značajnom datumu posvećeno izdavanje monografije koja prikazuje očuvanje ukrajinskih tradicija daleko od Ukrajine.

Ukrajinci Rijeke izražavaju iskrenu zahvalnost Savjetu za nacionalne manjine Republike Hrvatske i Primorsko-goranskoj županiji na financijskoj potpori svih projekata, kulturnih događanja i izdavanja knjiga koje će ostati važan dio povijesti Ukrajinaca u Hrvatskoj.

Olga Kaminska

NASTAVA UKRAJINSKOG JEZIKA U SPLITU PREMA MODELU „C“

Od 17. siječnja 2026. godine u gradu Splitu službeno je započelo učenje ukrajinskog jezika i kulture prema Modelu „C“. Od sada djeca ukrajinskog podrijetla imaju mogućnost učiti svoj materinski jezik u prostorijama Osnovne škole „Kman-Kocunar“ na adresi Benkovačka 10.

Nastava je organizirana za učenike od 1. do 8. razreda. Ovisno o dobi, formirane su četiri skupine: 1.–2., 3.–4., 5.–6. i 7.–8. razredi. Početak nastave materinskog jezika i kulture razveselio je djecu i njihove roditelje.

Kako bi se osigurala što veća dostupnost djeci iz različitih gradova i s različitim školskim smjenama, nastava se održava u kombiniranom obliku: dio nastave odvija se uživo subotom od 8 do 12 sati u školi „Kman-Kocunar“, a drugi dio online tijekom radnog tjedna.

S učenicima radi učiteljica Dijana Klaić - diplomantica Instituta za filologiju Kyjivskog nacionalnog sveučilišta Tarasa Ševčenka (2007.), smjer „ukrajinski jezik i književnost, srpski jezik i književnost“. Predavati je počela još tijekom studija. Od 2014. godine živi u Hrvatskoj te online predaje hrvatski jezik odraslima. Trenutno je predstavница ukrajinske manjine u Splitsko-dalmatinskoj županiji i aktivna članica Društva ukrajinske kulture u Dalmaciji „Cvit“.

Za nastavu je preliminarno prijavljeno 37 djece. Budući da je nastava započela usred školske godine, nisu se svi mogli odmah uključiti. Organizatori izražavaju nadu da će se programu uskoro pridružiti još više djece.

Detaljne informacije o upisu mogu se dobiti putem službenih resursa Društva „Cvit“: e-mail: udrugacvit@gmail.com

S ukrajinskog jezika prevela Oksana Martinjuk

НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА КУЛЬТУРИ ЗА МОДЕЛЮ С У РІЄЦІ

Новий осередок української мови у Рієці:
успіхи та розвиток

У Хорватії продовжує активно розвиватися мережа вивчення української мови та культури. Особливою радістю та гордістю став початок навчання за моделлю С в Основній школі «Нікола Тесла» у місті Рієка. Ця подія

відкрила нові можливості для дітей українського походження зберігати свою національну ідентичність і спілкуватися рідною мовою.

Динамічний початок і щирий інтерес

Історія цього освітнього осередку розпочалася у грудні 2025 року. Перші навчальні заняття викликали вели-

кий інтерес серед української громади міста. Багато дітей щиро зацікавилися можливістю вивчати мову та культуру своїх предків і з радістю долучилися до занять. Завдяки високій активності учнів виникла потреба в оптимізації навчального процесу.

Поділ на групи та навчальний процес

Вже з січня 2026 року, щоб забезпечити індивідуальний підхід і якісне засвоєння матеріалу, учнів поділили на дві вікові категорії. Молодша група об'єднує 9 школярів з 1 по 4 клас. На заняттях діти роблять свої перші впевнені кроки в українському читанні та письмі через ігри, пісні та казки. Старша група складається з 7 учнів з 5 по 8 клас. Тут підлітки глибше вивчають граматику, знайомляться з шедеврами української літератури та обговорюють важливі теми.

Досвідчена вчителька

Цей важливий освітній процес очолила вчителька Алла Вітер Клем. Вона родом з України, але вже 30 років проживає в Хорватії. Пані Алла гармонійно поєднує глибоке знання рідної культури з розумінням хорватського освітнього середовища, передаючи дітям не лише знання мови, а й любов до українських традицій.

Слова щирої вдячності

Успішний початок програми став можливим завдяки солідарності та підтримці багатьох людей. Глибока вдячність Основній школі «Нікола Тесла» у Рієці та її дирек-

торці Тетяні Бандера-Мракович за те, що вони радо відкрили свої двері для вивчення української мови та всіляко допомогли в організації навчання; керівництву Українського культурно-просвітницького товариства «Дніпро» Рієка - за їхню активну позицію, єдність і збереження національної ідентичності; Представнику української національної меншини Приморсько-Горанської області Віктору Камінському, який доклав чимало зусиль до організації процесу відкриття відділу української мови в хорватській школі; батькам учнів - за підтримку, віру в успіх цієї ініціативи та прагнення виховувати дітей із повагою до своїх коренів, мови, історії та традицій.

Навчання у Рієці стало простором міцної дружби та єдності молодих українців у Хорватії. На учнів і вчителів чекає ще багато цікавих занять, творчих проєктів і нових відкриттів.

Віктор Камінський



NASTAVA UKRAJINSKOG JEZIKA I KULTURE PO MODELU C U RIJECI



U Hrvatskoj se nastavlja aktivno razvijati mreža učenja ukrajinskog jezika i kulture. Posebna radost i ponos bio je početak nastave prema Modelu C u Osnovnoj školi „Nikola Tesla“ u Rijeci. Ovaj događaj otvorio je nove mogućnosti za djecu ukrajinskog podrijetla da očuvaju svoj nacionalni identitet i komuniciraju na materinjem jeziku.

Povijest ovog obrazovnog središta započela je u prosincu 2025. godine. Prve nastavne aktivnosti izazvale su veliko zanimanje među ukrajinskom zajednicom u gradu. Mnoga djeca su se iskreno zainteresirala za mogućnost učenja jezika i kulture svojih predaka te su se s radošću uključila u nastavu. Zahvaljujući visokoj aktivnosti učenika pojavila se potreba za optimizacijom nastavnog procesa.

Već od siječnja 2026. godine, kako bi se osigurao individualni pristup i kvalitetno usvajanje gradiva, učenici su podijeljeni u dvije dobne kategorije: mlađa skupina okuplja 9 školaraca od 1. do 4. razreda. Na nastavi djeca čine svoje

prve korake u čitanju i pisanju kroz igre, pjesme i bajke. Starija skupina sastoji se od 7 učenika od 5. do 8. razreda. Ovdje tinejdžeri ozbiljnije proučavaju gramatiku, upoznaju se s remek-djelima ukrajinske književnosti i raspravljaju o važnim temama.

Ovaj važan obrazovni proces vodila je učiteljica Alla Viter Klem. Podrijetlom je iz Ukrajine, ali u Hrvatskoj živi već 30 godina. Gospođa Alla skladno spaja duboko poznavanje svoje izvorne kulture s razumijevanjem hrvatskog obrazovnog okruženja, prenoseći djeci ne samo znanje jezika, već i ljubav prema ukrajinskim tradicijama.

Uspješan početak programa omogućen je zahvaljujući solidarnosti i podršci mnogih ljudi.

Duboka zahvalnost Osnovnoj školi „Nikola Tesla“ u Rijeci i njezinoj ravnateljici Tatjani Banderi-Mraković, što su rado otvorili svoja vrata za učenje ukrajinskog jezika i što su na svaki način pomogli u organizaciji nastave; rukovodstvu Ukrajinskog kulturno-prosvjetnog društva „Dnjipro“ Rijeka - za njihov aktivan stav, jedinstvo i očuvanje nacionalnog identiteta; roditeljima učenika - za njihovu podršku, vjeru u uspjeh ove inicijative i želju da djecu odgajaju s poštovanjem prema svojim korijenima, jeziku, povijesti, tradicijama.

Nastava u Rijeci postala je prostor snažnog prijateljstva i jedinstva mladih Ukrajinaca u Hrvatskoj. Učenike i nastavnike čeka još mnogo zanimljivih predavanja, kreativnih projekata i novih otkrića.

Viktor Kaminsky

PRVA NAGRADA NA 9. SVJETSKOM NATJECANJU HARFISTA

Veronika Lemishenko trijumfirala u Utrechtu



Nakon dva dana polufinalnih nastupa i velike završnice s troje finalista, u nizozemskom je Utrechtu završeno 9. svjetsko natjecanje harfista, a prvu je nagradu u Osijek donijela naša harfistica Veronika Lemishenko.

Kako piše u službenom priopćenju organizatora, Lemišenkina program Riječi, zvukovi, misli istražuje teme psihološkog pritiska, ograničavanja prava, ponovnog povezivanja čovjeka s prirodom, utjecaja karantene, stvarnosti rata i dubokih promišljanja o ljubavi, smrti i vječnosti.

Nakon proglašenja, nije krila da joj je čast pobijediti i da je uživala u poticajnoj atmosferi natjecanja.

Lemishenko je umjetnička direktorica natjecanja i festivala Glowing Harp u rodnoj Ukrajini, prva harfistica HNK-a u Osijeku i međunarodna gostujuća mentorica na Kraljevskom konzervatoriju u Birminghamu (Engleska).

Ova sjajna glazbenica i dobitnica nagrada na međunarodnim harfističkim natjecanjima u Europi i Aziji, nastupa kao solistica, komorna glazbenica i orkestralna sviračica diljem Europe, Azije i SAD-a. Promiče ukrajinsku kulturu diljem svijeta i podržava mlade ukrajinske harfiste putem svoje dobrotvorne zaklade.

Žirijem je predsjedala škotska harfistica, pjevačica i skladateljica Rachel Newton, a članovi žirija bili su harfisti Emmanuel Padilla Holguín (Meksiko) i Masumi Nagasawa (Japan), kao i senegalski glazbenik Mola Sylla, indonezijska sopraniistica Bernadeta Astari te nizozemski jazz pijanist i skladatelj Rembrandt Frerichs.

N. Vekić

Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku

ПЕРША ПРЕМІЯ НА 9-МУ СВІТОВОМУ КОНКУРСІ АРФІСТІВ

Вероніка Лемішенко тріумфувала в Утрехті



Після двох днів півфінальних виступів і великого фіналу з трьома фіналістами в нідерландському Утрехті завершився 9-й світовий конкурс арфістів, а першу премію до Осієка привезла наша арфістка Вероніка Лемішенко.

Як зазначається в офіційному повідомленні організаторів, Лемішенкова програма «Слова, звуки, думки» досліджує теми психологічного тиску, обмеження прав, повторного поєднання людини з природою, впливу карантину, реальності війни та глибоких роздумів про любов, смерть і вічність.

Після оголошення результатів Вероніка не приховувала, що для неї є честю перемогти і що вона насолоджувалася надихаючою атмосферою конкурсу.

Лемішенко є мистецькою директоркою конкурсу та фестивалю Glowing Harp у рідній Україні, першою арфісткою Хорватського народного театру в Осієку та міжнародною запрошеною менторкою в Королівській консерваторії в Бірмінгемі (Англія).

Ця видатна музикантка та лауреатка нагород на міжнародних конкурсах арфістів у Європі та Азії виступає як солістка, камерна музикантка та оркестрова виконавиця по всій Європі, Азії та США. Вона популяризує українську культуру в усьому світі та підтримує молодих українських арфістів через свій благодійний фонд.

Журі очолювала шотландська арфістка, співачка і композиторка Рейчел Ньютон, а членами журі були

арфісти Еммануель Паділья Голгін (Мексика) і Масумі Нагасава (Японія), а також сенегальський музикант Мола Сілла, індонезійська сопрано Бернадета Астарі та нідерландський джазовий піаніст і композитор Рембрандт Фрееріхс.

Н. Векіч

Хорватський народний театр в Осієку

GIMNAZIJALAC IZ UKRAJINE MEĐU NAGRAĐENIMA ZA NAJBOLJE OSJEČKE SPORTAŠE



Ро 68. put nagrađeni su najbolji sportaši, sportašice i sportski kolektivi grada Osijeka. Na svečanosti u Koncertnoj dvorani Franje Krežme okupilo se sve ono najbolje što osječki sport ima.

Već 68. godinu zaredom Grad Osijek nagrađuje iznimne sportske uspjehe, a takvih je ponovno bilo pregršt u 2025. godini. Uz neke nove dobitnike, ovogodišnja novina bilo je i novo brendiranje nagrada. Tako su najbolji sportaši dobili nagrade „Osječki lav”, dok su najbolji u mlađim kategorijama nagrađeni priznanjima „Mladi lav” i „Lav u usponu”.

– Tradicionalno, ali s novim brendovima. „Osječki lav” simbolizira snagu, hrabrost, moć i neustrašivost, baš kao i naši spor-

taši koji su nas i prošle godine više puta učinili ponosnima te ponosno pronosili ime grada Osijeka. Zato čestitam svim dobitnicama i dobitnicima, ali i nominiranim – rekao je gradonačelnik Ivan Radić.

„MLADI LAV” za najbolje školske sportaše, sportašice i školska sportska društva

NAJBOLJI ŠKOLSKI SPORTAŠ SREDNJIH ŠKOLA
Oleksandr Khnykin iz III. gimnazije Osijek – Školsko sportsko društvo „Primag”

ГІМНАЗИСТ З УКРАЇНИ — СЕРЕД НАГОРОДЖЕНИХ НАЙКРАЩИХ СПОРТСМЕНІВ ОСІЄКА

Вже 68-й раз були нагороджені найкращі спортсмени, спортсменки та спортивні колективи міста Осієк. На урочистості в Концертному залі імені Франьо Крежми зібралося все найкраще, що має осієцький спорт.

Вже 68-й рік поспіль місто Осієк нагороджує видатні спортивні досягнення, і таких знову було чимало у 2025 році. Окрім нових лауреатів, новинкою цього року стало

й нове брендування нагород. Так, найкращі спортсмени отримали нагороди «Осієцький лев», тоді як найкращі у молодших категоріях були відзначені нагородами «Молодий лев» та «Висхідний Лев».

— Традиційно, але з новими брендами. «Осієцький лев» символізує силу, хоробрість, міць і безстрашність — так само, як і наші спортсмени, які й минулого року неодно-

разово робили нас гордими та гідно прославляли ім'я міста Осієк. Тому вітаю всіх лауреаток і лауреатів, а також номінантів, — сказав мер Іван Радіч.

«МОЛОДИЙ ЛЕВ» для найкращих шкільних спортсменів, спортсменок і шкільних спортивних товариств



НАЙКРАЩИЙ ШКІЛЬНИЙ СПОРТСМЕН СЕРЕДНІХ ШКІЛ

Олександр Хникін з III гімназії Осієка — Шкільне спортивне товариство «Primag»



Олександр Хникін з мамою Наталією та мером міста Осієка

ПОЧЕСНІ ГРАМОТИ ВІД ТОВАРИСТВА ЗВ'ЯЗКІВ З УКРАЇНЦЯМИ ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ «УКРАЇНА-СВІТ»

Українська громада Республіки Хорватія з особливою гордістю та почуттям вдячності повідомляє про відзначення своїх представників грамотами від Товариства зв'язків з українцями за межами України «Україна-Світ». Ці нагороди є визнанням не лише професійних здобутків, а й щирого патріотизму, вірності українським цінностям і невтомної праці задля утвердження українського слова, культури й історичної пам'яті далеко за межами Батьківщини. Своєю діяльністю відзначені активісти Української громади Республіки Хорватія зміцнюють єдність українців у світі та формують позитивний імідж України.

Грамотами за вагомий внесок у розвиток і популяризацію української культури за межами України нагороджені представники Української громади Республіки Хорватія: Віктор Камінський (Рієка), Ольга Камінська (Рієка), Віталій Клок (Рієка), Марта Мартінчич (Рієка), Оксана Мартинюк (Осієк).

Товариство зв'язків з українцями за межами України «Україна-Світ» — всеукраїнська громадська самоврядна організація, метою діяльності якої є розвиток співпраці з українцями за кордоном, зміцнення їхніх зв'язків з прабатьківщиною та об'єднання зусиль світового українства в розбудові Української держави.



Віктор Камінський



Віталій Клок



Товариство створило й постійно наповнює перший універсальний україномовний вебсайт «Україна-Світ» у межах ініційованої ним Української Світової Інформаційної Мережі (УСІМ); допомагає забезпеченню українських закордонних громад та освітніх інституцій підручниками, навчальними посібниками, методичною літературою, організовує виступи за кордоном вітчизняних мистецьких колективів та поїздки в Україну представників українського зарубіжжя, зокрема вчителів і учнів.

У 2000 році з метою відзначення осіб за їхній вагомий внесок у розвиток співпраці України із закордонним українством, активну участь у процесі розбудови Української незалежної держави та зміцнення міжнародного авторитету України було засновано Почесну відзнаку Товариства «Україна-Світ». Гасло почесної відзнаки — «Єднання у співпраці».

Українська громада Республіки Хорватія



Ольга Камінська



Марта Мартинчіч



Оксана Мартинюк



POČASNE POVELJE DRUŠTVA VEZA S UKRAJINCIMA IZVAN UKRAJINE „UKRAJINA-SVIJET“

Ukrajinska zajednica Republike Hrvatske s posebnim ponosom obavještava o dodjeli povelja svojim predstavnicima od strane Društva veza s Ukrajinacima izvan Ukrajine „Ukrajina-Svijet“. Ove nagrade predstavljaju priznanje ne samo profesionalnim postignućima, nego i iskrenom patriotizmu, vjernosti ukrajinskim vrijednostima te neumornom radu na promicanju ukrajinske riječi, kulture i povijesnog pamćenja daleko izvan granica domovine. Svojim djelo-

vanjem istaknuti aktivisti Ukrajinske zajednice Republike Hrvatske jačaju jedinstvo Ukrajinaca u svijetu i stvaraju pozitivan imidž Ukrajine.

Poveljama za značajan doprinos razvoju i popularizaciji ukrajinske kulture izvan Ukrajine nagrađeni su predstavnici Ukrajinske zajednice Republike Hrvatske: Viktor Kaminskyy (Rijeka), Olga Kaminska (Rijeka), Vitalij Klok (Rijeka), Marta Martinčić (Rijeka), Oksana Martinjuk (Osijek).

Društvo veza s Ukrajincima izvan Ukrajine „Ukrajina-Svijet“ sveukrajinska je društvena samoupravna organizacija čiji je cilj razvijanje suradnje s Ukrajincima u inozemstvu, jačanje njihovih veza s pradomovinom te objedinjavanje napora svjetskog ukrajinstva u izgradnji ukrajinske države.

Društvo je osnovalo i kontinuirano razvija prvi univerzalni ukrajinski internetski portal „Ukrajina-Svijet“ u okviru Ukrajinske svjetske informacijske mreže (USIM), koju je samo iniciralo. Također pomaže ukrajinske zajednice i obrazovne institucije u inozemstvu opskrbljujući udžbenicima, nastavnim priručnicima i metodološkom literaturom, organizira gosto-

vanja domaćih umjetničkih kolektiva u inozemstvu te putovanja predstavnika ukrajinske dijasporu u Ukrajinu, posebno učitelja i učenika.

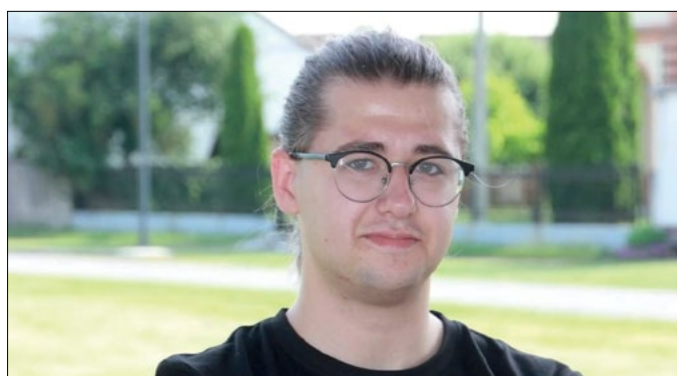
Godine 2000., s ciljem odavanja priznanja osobama za njihov značajan doprinos razvoju suradnje Ukrajine s ukrajinskom dijasporom, aktivno sudjelovanje u procesu izgradnje neovisne ukrajinske države i jačanju međunarodnog ugleda Ukrajine, ustanovljeno je počasno odličje Društva „Ukrajina-Svijet“ s geslom „Jedinstvo u suradnji“.

Ukrajinska zajednica Republike Hrvatske

ГРАМОТИ ВІД СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ



Мірко Федак



Андрей Хаса

Українська громада Республіки Хорватія з гордістю повідомляє про відзначення своїх представників грамотами від Світового Конгресу Українців — пана Мірка Федака з Липовлян та Андрея Хаса з Канижи.

Щиро вітаємо пана Мірка Федака з нагородженням Грамотою SKU за видатні заслуги. Висловлюємо вдячність за віддану працю, принципову громадянську позицію та вагомий внесок у зміцнення єдності світового українства і підтримку України в цей доленосний для неї час.

Також вітаємо Андрея Хаса з обранням до числа переможців номінації «30 до 30». Андрей є частиною молодого покоління, яке формує майбутнє України у світі. Його відзначено за віддану працю, внесок у зміцнення

світового українства та підтримку України у цей надзвичайно важливий час.

Урочиста церемонія нагородження відбудеться в рамках Саміту світового українства, який проходить 5–7 червня 2026 року в місті Берн, Швейцарія.

Світовий Конгрес Українців (SKU) (англ. Ukrainian World Congress) — міжнародна неурядова організація, координаційна надбудова українських громад у діаспорі, що представляє інтереси понад 20 мільйонів українців. До світової мережі SKU входять українські діаспорні організації з понад 60 країн світу. Метою SKU є міжнародна підтримка України, консолідація і розбудова світового українства та його організацій.

Українська громада Республіки Хорватія

POVELJE SVJETSKOG KONGRESA UKRAJINACA

Ukrajinska zajednica Republike Hrvatske s ponosom objavljuje da su njezini predstavnici nagrađeni poveljama Svjetskog kongresa Ukrajinaca — gospodin Mirko Fedak iz Lipovljana i Andrej Hasa iz Kaniže.

Iskreno čestitamo gospodinu Mirku Fedaku na dodjeli povelje SKU-a za iznimne заслуге. Izražavamo zahvalnost za predan rad, principijelan građanski stav te značajan doprinos jačanju jedinstva svjetskog ukrajinstva i podršci Ukrajini u ovom, za nju sudbonosnom vremenu.

Također čestitamo Andreju Hasu na izboru među dobitnike nominacije „30 do 30“. Andrej pripada mladoj generaciji koja oblikuje budućnost Ukrajine u svijetu. Nagrađen je za predan rad, doprinos jačanju svjetskog ukrajinstva i podršku Ukrajini u ovom iznimno važnom vremenu.

Svečana ceremonija dodjele nagrada održat će se u sklopu Samita svjetskog ukrajinstva, koji će se održati od 5. do 7. lipnja 2026. godine u Bernu, Švicarska.

Ukrajinska zajednica Republike Hrvatske

ВИШИТА СОРОЧКА — СИМВОЛ ЄДНОСТІ, ГОРДОСТІ ТА МУЖНОСТІ



Цього року Всесвітній день вишиванки відзначає особливу дату — 20 років від часу заснування свята, яке об'єднує українців навколо традицій, культури та національної самобутності

Сьогодні, мабуть, кожен українець має вишиванку, а то й декілька. Чи є вишиванка у вас? Що вона означає для вас? Перше, що спадає на думку, — народний одяг, святкове вбрання.

Одного разу студентці Лесі Воронюк, коли їй було вісімнадцять років, спало на думку вдягнути вишиванку

так, як носили її наші предки, і так, як свого часу вдягав Іван Франко. Однодумці та викладачі підтримали Лесю, і в Чернівцях народилася ініціатива вдягати вишиванку в будній день — на роботу чи на навчання.

Добра справа швидко поширилася. Усій Україні сподобалася ця ідея. Так двадцять років тому народилося свято для всієї великої української родини — День вишиванки.

Щороку в травні, у третій четвер місяця, де б не були українці, вони виходять з дому у свій найкращий або найулюбленіший вишиванці. Для когось це бабусин спадок, для когось — подарунок дорогої людини; стара чи нова сорочка — зі скрині або від сучасного дизайнера.

На полотні у сакральний зміст сплітаються унікальні орнаменти та кольори.

Українці вдягають вишиванку і в радості, і в горі — як символ гордості та захисту.

Сьогодні вишиванка — це не лише сучасний, модний і стильний одяг. Це головний елемент національного строю, символ культурної ідентичності та родинний оберіг.

Довгі роки вишиванка була забороненою. Наразі право вдягати її боронять мужні воїни України. А вишиванка під бронезилетами береже життя, серця й душі наших любих братів і сестер, чоловіків і дружин, матерів і батьків, друзів і героїв.

Людмила Волошина

ДЕНЬ ВИШИВАНКИ В ЗАГРЕБІ



У День вишиванки українці Загреба зібралися в приміщенні Посольства України в Хорватії та розпочали день із хвилини мовчання. На запрошення Надзвичайного і Повноважного Посла України в Хорватії пана Василя Кирилича свічку пам'яті запалила найповажніша пані громади, наша Берегиня Маруся Юриста, разом із

маленькою представницею майбутнього покоління — Настею Г.

Як і годиться, цього дня всі були у вишиванках. Увечері, на запрошення Української громади міста Загреба, в Українському домі відбулося зібрання, під час якого згадували, як саме «народжується» вишиванка. Майс-

триня Секції збереження традицій, вишивальниця високої кваліфікації та засновниця бренду «Zhuravel ETNO» Оксана Журавель роздала охочим голки з нитками та розповіла про різноманіття видів української традиційної вишивки (понад 200 видів!).

Дівчата почали вишивати карту України, а пані Ніна Кирилич нагадала про гарну жіночу традицію — співати пісні під час роботи.

Кожен українець, де б він не був, має вишиванку. У наш час навіть іноземці вдягають вишиту сорочку на знак підтримки України в її боротьбі проти світового зла. Носить і ви свою вишиванку з гордістю!

Людмила Волошина



ДЕНЬ ВИШИВАНКИ В РІСЦІ



У Рієці члени Українського культурно-просвітницького товариства «Дніпро» Рієка щороку відзначають важливе для українців свято — День вишитої сорочки. Цього року свято в Рієці було особливо урочистим, адже у 2026 році українці в усьому світі відзначають 20-річчя цього дня.

З нагоди Дня вишиванки в Рієці було проведено програму «Вечір з друзями у Всесвітній день вишиванки»,

під час якої презентували книги «Щедрик, Ščedryk» та «Від Дніпра до Рієки», а також відбулися виступи членів товариства «Дніпро».

У цей день важливо одягнути вишиванку, щоб підкреслити зв'язок з українством, однодумцями та воїнами ЗСУ, які щоденно захищають Україну, і показати світові, що вишиванка — це символ єдності та сили української нації.

Ольга Камінська



ДЕНЬ ВИШИВАНКИ В ОСІЄКУ



Проте й поза межами Батьківщини вони бережуть традиції та свій генетичний код.

Одягнувши вишиті сорочки, члени Українського культурно-просвітницького товариства імені Лесі Українки передусім згадали Героїв, які щодня, щохвилини ціною власного життя боронять Україну. Згадали й тих, завдяки кому мають змогу вільно одягати вишиванку.

До ювілейного Дня вишиванки член товариства Давор Лагудза підготував відео зі світлинами членів УКПТ ім. Лесі Українки в Осієку у вишитих сорочках.

Всесвітній день вишиванки об'єднує не лише українців у всьому світі, а й іноземців, солідарних з Україною, у понад 100 країнах. Адже хоробрість, незламність і духовність українців здобули всесвітнє визнання та підтримку.

Оксана Мартинюк

У цей нелегкий час українці в усьому світі з великою повагою та бережливістю ставляться до українських свят, символів і традицій. Одне з таких свят, яке пробуджує гордість за свій народ, – Всесвітній день вишиванки, що цього року відзначає 20-річний ювілей. Для українців це свято тепла, взаємопідтримки, любові до традицій і культури.

На жаль, багато українців уже п'ятий рік поспіль змушені одягати вишиванки далеко від своїх домівок.



У ВУКОВАРІ ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ ВИШИВАНКИ



Члени Українського культурно-просвітницького товариства імені Івана Франка у Вуковарі щороку в третій четвер травня з гордістю одягають вишиванки, щоб разом з українцями всього світу відзначити Всесвітній день вишиванки.

Цього року українці Вуковара з радістю долучилися до цього важливого свята, яке вже двадцятий рік поспіль об'єднує українців у різних куточках світу. Члени товариства одягнули вишиті сорочки різних кольорів, оздоблені

багатими візерунками та орнаментами, у яких відображені символи й цінності українського народу.

У Вуковарі вишиванка є особливим одягом, який має кожен українець і кожна українка. Саме у вишитих сорочках українці, чий предки прибули до Хорватії півтора століття тому, зберігають пам'ять про своїх предків і прабабківщину — Україну, виявляють повагу до свого коріння та історії. Вишиванку бережуть як важливу частину української культури й національної спадщини та з великою любов'ю передають наступним поколінням.

Тетяна Рамач

ВІД ДИТИНСТВА ВЧИМОСЯ ШАНУВАТИ ЦІННОСТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ



Свято Всесвітнього дня вишиванки для учнів Основної школи «Антун Матія Рельковіч» Бебріна є добре знайомим ще з першого класу. Щороку, у третій четвер травня, вони приходять на уроки у вишитих сорочках.

Цього року діти дізналися, що українці в усьому світі відзначають 20-річчя цього свята. Напередодні учні взяли участь у кількох цікавих заняттях, присвячених цінностям українського національного вбрання, зокрема вишиванки. Вони дізналися про її значення, особливості колориту та символіки. Також школярі вивчили,

що вишиванка - це сімейний оберіг, який віками передавався з покоління в покоління. Учні виконали багато цікавих завдань, під час яких навчилися шанобливо ставитися до традицій українського народу, до свого коріння, а також до вишиванки як невід'ємного елемента національного вбрання. Діти заспівали гарні українські пісні про вишиту сорочку. Малюючи вишиванку, вони вчилися правильно розміщувати візерунки на сорочці, використовувати мотиви української вишивки, а головне — зрозуміли, що вишиванка є не просто одягом, а символом чогось вічного. Її, як реліквію, передають із покоління в покоління — дітям, внукам і правнукам. Таким чином зберігають пам'ять про свій рід, коріння, традиції та історію. Під час занять також згадали українських воїнів, які ціною власного життя відстоюють цінності українського народу.

Оксана Мартинюк



АТАКИ НА КИЇВ



Місця російських ударів відвідали представники понад 70 дипломатичних місій

Місця російських масованих ударів у Києві у понеділок, 25 травня, відвідали представники понад 70 іноземних дипломатичних місій, повідомляє Міністерство закордонних справ України.

Дипломати разом з очільником МЗС Андрієм Сибігою поклали квіти на знак вшанування пам'яті загиблих у Києві 24 травня.

Сибіга закликав міжнародних партнерів посилити тиск на Москву після масштабної атаки на українську столицю

«Закликаємо міжнародну спільноту до сильних реакцій на російський терор. Потрібні чіткі сигнали Москві, що

ми об'єднані, що ми будемо твердо реагувати, що Україна отримає додаткові пакети ППО та ракети, що Україна обов'язково буде членом ЄС», — сказав міністр.

Масований удар РФ по Києву 24 травня та атака Орешніком по Білій Церкві

24 травня війська РФ завдали найбільшої атаки на Київ за кількістю пошкоджених локацій з початку війни. Станом на 25 травня відомо про 91 постраждалого і двох загиблих людей, роботи з ліквідації наслідків тривають у Шевченківському та Подільському районах.

Пошкодження цивільної та адміністративної інфраструктури зафіксовано на 49 локаціях — загалом понівечено близько 300 об'єктів, зокрема багатоповерхівки, музеї, державні установи, приміщення ТЦ, метро Лук'янівська тощо.

За даними Повітряних сил, усього Росія у ніч проти 24 травня атакувала Україну 690 цілями — 90 ракетами і 600 БПЛА, основною ціллю був Київ.

Начальник управління комунікацій Повітряних сил ЗСУ Юрій Ігнат підтвердив, що РФ завдала удару в районі міста Біла Церква Київської області балістичною ракетою середньої дальності РС-26 Рубіж Орешнік). За даними Київської ОВА, у Білоцерківському районі було пошкоджено гаражний кооператив і будівлі підприємства.



МЗС РФ погрожує Києву новими ударами

Представниця Міністерства закордонних справ країни-агресора Росії Марія Захарова заявила, що російські удари по Києву «у відповідь завдавалися і будуть завдаватися».



Про це у понеділок, 25 травня, пише російське пропагандистське агентство ТАСС. Захарова також заявила, що МЗС РФ найближчим часом опублікує спеціальну заяву з «детальним» попередженням для закордонного дипломатичного корпусу у Києві.



СЬОГОДНІ КОЖЕН У СВІТІ, ХТО НЕ ПРОМОВЧИТЬ І ХТО ДОПОМАГАТИМЕ УКРАЇНІ, Є ЗАХИСНИКОМ ЖИТТЯ – ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ



Шановні українці!

Сьогодні від ночі всюди, де потрібно, працюють рятувальники та необхідні служби. Всім, хто був поранений цим ударом, буде надано допомогу. Це наш обов'язок, і держава його виконає. Я вдячний кожному й кожній, хто працює на місцях після ударів, щоб допомогти нашим людям. Зараз відомо, що постраждали щонайменше 83 людини від початку доби. На жаль, є загиблі. Мої співчуття рідним та близьким.

Важкий був удар – ракет різних типів 90, із них багато балістики – 36. 600 дронів. На жаль, не всю балістику вдалося збити. Найбільше влучань у Києві, і саме Київ був основною мішенню цієї російської атаки.

Путін вже й слово «ура» не може нормально вимовити – шамкає, – а все ще своїми ракетами перемагає житлові будинки. Три російські ракети проти об'єкта водопостачання, спалив ринок, десятки житлових будинків пошкодив, кілька звичайних шкіл. Запустив свій «орешнік» проти Білої Церкви. Ну реально неадекватно. Важливо, щоб це для Росії не залишалося без наслідків. Сьогодні

кожен у світі, хто не промовчить, хто допомагатиме Україні, є захисником життя.

Дуже важливо продовжувати працювати, щоб було ППО для України, зокрема проти балістики. Мати Росію поруч – це постійна загроза, наші люди в Україні цю загрозу стримають і зупиняють. Але світу варто чітко бачити, з ким має справу. П'ятий рік повномасштабної війни, і від перших секунд це неспровокована терористична війна Росії проти життя. Ми робимо все, щоб встановити мир і захистити людей, все. І важливо, щоб Україна була не наодинці. Потрібні рішення і від Сполучених Штатів Америки, і від Європи, і від інших, щоб цей старий орешнік в Москві вимовив слово «мир». Дякую всім, хто допомагає!

Слава Україні!

Офіційне інтернет-представництво
ПРЕЗИДЕНТА України
24 травня 2026 року



U VUKOVARU ODRŽANA 88. SJEDNICA PREDSEDNIŠTVA TE IZVANREDNA SKUPŠTINA UKRAJINSKE ZAJEDNICE RH



Ukrajinskom domu u Vukovaru 18. travnja 2026. godine održana je 88. sjednica Predsjedništva Ukrajinske zajednice Republike Hrvatske te izvanredna Skupština na kojoj je u sastav krovne organizacije Ukrajinaca u Hrvatskoj – Ukrajinske zajednice Republike Hrvatske – jednoglasno primljena nova udruga, Ukrajinsko kulturno-prosvjetno društvo „Haličina“ Karlovac.

Ukrajinska zajednica RH sada okuplja deset ukrajinskih udruga koje djeluju na očuvanju nacionalnog identiteta te razvoju i promicanju jezika, tradicije, kulture i povijesti.

U sastav Predsjedništva Ukrajinske zajednice RH kooptiran je novi član, g. Vlado Tvrdovski, predsjednik UKPD-a „Haličina“ Karlovac. Kooptirani su i novi članovi Nadzornog odbora, Viktor Kaminski i Jasna Bek, dok je predsjednik Nadzornog odbora ostao Oleksandr Rogovski.

U KANIŽI ODRŽANA TRADICIONALNA MANIFESTACIJA POSVEĆENA TARASU ŠEVČENKU



U Kaniži je 23. svibnja 2026. godine u organizaciji Ukrajinskog kulturno-prosvjetnog društva „Taras Ševčenko“ Kaniža održana tradicionalna manifestacija posvećena istaknutom ukrajinskom piscu Tarasu Ševčenku.

Goste i sudionike pozdravili su: g. Željko Has, predsjednik UKPD „Taras Ševčenko“ iz Kaniže g. Mario Has, predstavnik ukrajinske nacionalne manjine Brodsko-posavske županije g. Nikola Zastrižni i svećenik grkokatoličke crkve u Kaniži Andrij Luchin.

Kulturno-umjetnički program vodio je član UKPD „Taras Ševčenko“ Mihael Vukojević.

Hrvatsku i ukrajinsku himnu otpjevala je pjevačka skupina iz Šumeća i Kaniže pod vodstvom vlč. Andrija Luchina.

U programu su sudjelovali: UKPD „Taras Ševčenko“ Kaniža, KPD Ukrajinaca „Karpati“ Lipovljani, folklorna skupina Športskog društva Paklenica, KUD „Posavac“ Kaniža, UKPD „Ukrajina“ Slavonski Brod, KUD „Hruševac Kupljenski“, UKPD „Andrij Pelih Šumeće“.

Manifestacija je održana uz financijsku potporu Savjeta za nacionalne manjine Republike Hrvatske i Općine Bebrina.

Rafaela Leščešin

НОВІ ІМПРОВІЗАЦІЇ «РАПСОДІЇ УКРАЇНСЬКИХ КОЛЬОРІВ У ЗАГРЕБІ»



16 травня 2026 року в Новінарському домі відбувся натхненний музичний вечір — маніфестація «Рапсодії українських кольорів у Загребі», організована Українською громадою міста Загреба за підтримки Ради національних меншин Республіки Хорватія. Під елегантним куполом Новінарського дому лунали чарівні пісні українською, хорватською та польською мовами.

Маніфестація «Рапсодії українських кольорів у Загребі», яка проводиться з 2022 року, вразила ретельно підібраним репертуаром і неочікуваними імпровізаціями. На сцені з'явилися нові герої — художниці та театральні актори. Публіка високо оцінила новаторство й тепер з нетерпінням чекає нових сюжетів наступної «Рапсодії».

У програмі музичного вечора дебютувала талановита молодь — солістка Катя Бобрек у супроводі піаніста Луціана Рельї. Вокальний ансамбль із Загреба «Асанте» під керівництвом Марії Болфан вразив неперевершеним виконанням хорватського фольклору та каверу сучасної музики.

Вперше як вокально-інструментальний дует Української громади міста Загреба виступили солістка Сніжана Коверга та піаністка Ольга Лесів. На концерті також

виступили давні партнери УГМЗ, які стали добрими друзями громади, — Культурно-мистецьке товариство «Опоровец» із Загреба під керівництвом Аніци Посаец.

Ансамбль «Тори» Української громади міста Загреба під керівництвом Анни Дел засвідчив публіці пройдений великий шлях, продемонструвавши, скільки було зроблено за рік і як зросла виконавська майстерність аматорів.

Польські друзі з Польського культурного товариства ім. Миколая Коперніка — вокальна група «Вісла» під керівництвом Крістіни Сіміч — виконали пісні польською мовою. Неочікувані повороти й новаторські родзинки, як завжди, представив ансамбль «Щедрик» під художнім керівництвом Олени Коновалової-Штефанич.

Надзвичайне виконання у поєднанні з танцем танцювальної групи Першого українського театру у Загребі Української громади міста Загреба у складі хореографа Богдана Луковича-Чайки та Дарії Лазарчук щиро здивувало публіку. Ефект доповнив живописний перформанс: під нову в репертуарі українську пісню «Намалюй мені ніч», яку виконував «Щедрик», художниця та учасниця ансамблю Тетяна Маслик завершила свою картину просто на сцені!



Автор концепції та координатор маніфестації — Еміл Бобрек. Незмінний ведучий вечора, креативний директор виступів «Щедрика» та головний співорганізатор — Олександр Роговський.

Благодійні добровільні внески, які відвідувачі мали можливість залишити у скриньці, будуть спрямовані на допомогу захисникам України.

Ксенія Мелешко



У МІСТЕЧКУ РАБАЦ ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ ТАНЦЮ ВІДБУЛАСЯ ЮВІЛЕЙНА П'ЯТА ТАНЦЮВАЛЬНА ЗУСТРІЧ



Директорка Мистецької школи Лабіна Меліта Ласек Саттервайт і заступник міського голови Іоран Влаич

Мистецька школа імені Матка Брайше Рашана з Лабіна 29 квітня 2026 року відзначила Всесвітній день танцю організацією ювілейної п'ятої Танцювальної

зустрічі у мальовничому містечку Рабац, розташованому на узбережжі Адріатичного моря.

Захід відбувся на міській набережній і зібрав численні танцювальні школи, колективи та глядачів, які насолоджувалися різноманітними виступами й барвистими костюмами.

У зустрічі взяли участь вісім танцювальних шкіл із різних міст Хорватії — Лабіна, Рієки, Задара, Ловрана, Чаковця, Загреба та Осієка. Учасники представили різні танцювальні стилі, а вся подія пройшла у святковій і дружній атмосфері.

Окрім мистецьких шкіл, у фестивалі взяли участь представники української національної меншини Хорватії — танцювальна група Українського культурно-просвітницького товариства імені Лесі Українки з Осієка. Танцюристи виконали український народний танець «Плескач». Також із Осієка у святковій програмі п'ятої Танцювальної зустрічі взяли участь учні відділу класичного балету та сучасного танцю Музичної школи Фране Кохача. Глядачам були представлені сучасні танці та





хореографії класичного балету. Кожен виступ публіка зустрічала з великим захопленням, а особливе враження справили яскраві й різнобарвні костюми юних та наймолодших учасників.

Учасників і гостей привітали директорка Мистецької школи Лабіна Меліта Ласек Саттервайт та заступник міського голови Горан Влаичич. Меліта Ласек Саттервайт висловила задоволення великою кількістю учасників і підкреслила, що захід з року в рік зростає, підтверджуючи важливість танцю як мистецтва, що об'єднує людей.

До присутніх звернувся також заступник міського голови Горан Влаичич, який привітав організаторів із ювілейним п'ятим проведенням Танцювальної зустрічі та побажав усім учасникам приємного перебування у чудових містах Рабац і Лабін. Він наголосив, що місто Лабін та організатори зроблять усе можливе, аби бути

хорошими господарями, і висловив сподівання, що учасники повернуться сюди й у наступні роки.

Цікаво, що танцювальні колективи мистецьких шкіл Хорватії, які брали участь у фестивалі, очолювали одразу троє професійних танцювальних педагогів родом з України: Віталій Клок (Рієка), Валентина Хаустова (Рієка) та Олеся Мартинюк (Осієк).

Того ж дня на площі Лабінських шахтарів у Лабіні відбувся флешмоб, організований кондитерською Pozzo за підтримки міста Лабін, міських дитячих садків і шкіл. Подія стала ще одним яскравим святкуванням танцю та єдності.

Танцювальна зустріч об'єднала митців із різних куточків Хорватії, засвідчивши багатство танцювального розмаїття та силу єдності. Усіх учасників урочистої програми поєднала щира любов до музики, мистецтва і танцю.

Олеся Мартинюк

У ІЛОКУ ВІДБУВСЯ ДЕНЬ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН ВУКОВАРСЬКО-СРІЄМСЬКОЇ ЖУПАНІЇ

У неділю, 10 травня, в найсхіднішому місті Хорватії — Ілоку, розташованому на пагорбі над Дунаєм, відбувся 23-й День національних меншин Вуковарсько-Сріємської жупанії.

Вуковарсько-Сріємська жупанія вже десятиліттями залишається одним із найчутливіших і водночас найважливіших регіонів хорватської мультиетнічної реальності. Саме тому подібні заходи мають особливе суспільне значення: вони демонструють роль культури, традицій і взаємної поваги у зміцненні співжиття на території, що зазнала значних руйнувань під час Вітчизняної війни. Водночас дедалі актуальнішим стає питання збереження ідентичності національних меншин на тлі еміграції та демографічного спаду, який охопив східну Хорватію.

Свято відбулося у Словацькому домі, де гостей приймали представники словацької національної меншини. Організаторами заходу виступили Координація рад національних меншин Вуковарсько-Сріємської жупанії, Рада словацької національної меншини жупанії та Матиця словацька Ілока за підтримки жупанії, Ради з питань національних меншин Республіки Хорватія і міста Ілока.

Програму відкрили виставка народної творчості та гастрономічна презентація національних меншин — угорської, сербської, албанської, русинської, боснійської, словацької, української та німецької.

Відвідувачі мали змогу ознайомитися з культурною й кулінарною спадщиною спільнот, які проживають у



регіоні. На стендах представили традиційні страви, солодоші, вироби народних майстрів, національні костюми та елементи побуту, що зберігаються і передаються з покоління в покоління.

Українську національну меншину представляли представниця української національної меншини Вуковарсько-Сріємської жупанії Тетяна Кочнева-Рамач та учасники секції «Українські народні звичаї та рукоділля» Українського культурно-просвітницького товариства «Іван Франко» Вуковар. Український стенд привертав особливу увагу відвідувачів. Вишиті рушники та скатертини стали центральними елементами експозиції, демонструючи багатство українських традицій. Гості також

мали змогу скуштувати вареники з картоплею та сиром, гомбовці з вишнями, завиванці з маком і горіхами, а також традиційне українське сало.

Оформленням стенду займалася багаторічна активна членкиня УКПТ «Іван Франко» Штефіца Войнович, яка зустрічала гостей та частувала їх традиційними напоями — горілкою і квасом, дотримуючись елементів української гостинної традиції.

У межах заходу відбулося також урочисте засідання Координації рад національних меншин, під час якого представники громад підбили підсумки роботи за минулий рік.





У культурно-мистецькій частині програми виступили культурно-мистецькі товариства національних меншин Вуковарсько-Сріємської жупанії, які через пісню, танець і фольклор представили культурне розмаїття регіону. Серед учасників були: Словачке культурно-просвітне товариство «Людевіт Штур» з Ілока, «Товариство збереження угорських традицій» зі Старих Янковців, Боснійське культурно-мистецьке товариство «Лілія» із Раєвого Села, Українське культурно-просвітницьке товариство «Іван Франко» Вуковар, Культурно-мистецьке товариство русинів «Яким Говля» з Міклушевців, Сербське товариство «Тамбурашський ансамбль «Дунайські світанки» з Борова, а також товариство німців і австрійців із Вуковара.

Глядачі гучними оплесками нагородили всіх виконавців і учасників, які своїми виступами продемонстрували красу різноманіття та важливість збереження культурної спадщини.

Українські пісні прозвучали у виконанні аматорського хорового колективу та ансамблю УКПТ «Іван Франко» Вуковар під керівництвом Ольги Садовник і Марка Пепчака (акомпанемент на акордеоні).

Захід завершився у святковій атмосфері, створеній організаторами, учасниками та гостями, і ще раз підкреслив значення культурного розмаїття та співжиття у регіоні.

Тетяна Рамач



У ЗАГРЕБІ ПОБУВАВ «ТИХОНАЧИТАНИЙ»

В Українському домі продовжують проєкт популяризації читання



Насправді «ТихоНачитаний» виявився дуже активним, веселим, говірким і таким, що прекрасно розуміє тінейджерську психологію. Він каже, що прочитав 300 (!) книжок і зупинитися не збирається!

Батько трьох дітей Михайло Журавель — директор Одеського культурного центру, генеральний продюсер національного фестивалю театрів «Молоко» в Одесі, Миколаєві та Херсоні, експерт Українського культурного фонду й Шевченківського комітету — написав стендап-комедію «ТихоНачитаний», засновану на власному досвіді читання та плекання цієї прекрасної звички у своїх дітей.

19 травня 2026 року Михайло Журавель виступив в Українському домі в Загребі зі стендап-комедією про рідну літературу, виховання дітей та формування звички до читання. Цей яскравий приклад популяризації художньої літератури, а насамперед — читання сучасних українських авторів, уже має свою поважну історію: актор і режисер представив моноспектакль у 20 країнах світу, зокрема у Франції, Німеччині, Норвегії, Канаді, Туреччині, Болгарії, Іспанії, Португалії та Великій Британії...

Початок зустрічі з українською громадою був креативним і справді геніальним: запрошуючи познайоми-

тися, пан Михайло пропонував гостям назвати своє ім'я і блискавично згадував сучасних українських письменників із цим іменем. З гумором і любов'ю до українського слова актор феєрично імпровізував та запалював у присутніх бажання читати.

Найбільше під час зустрічі пан Михайло говорив про 220 українських письменників, які боронять свободу й незалежність України на війні. Серед найвідоміших із них — Андрій Любка та Сергій Жадан. Але є чимало авторів, поки що невідомих широкому загалу. Запам'ятайте їхні прізвища: Сергій Дзюба, Артемій Кірсанов, Василь Піддубний, Віталій Запека, Юрій Журавель... Більшість із них служать у ЗСУ або займаються волонтерством. Деяких уже немає серед живих... Із глибокою повагою українська громада вшанувала їхню пам'ять хвилиною мовчання.

Завдяки візиту пана Михайла в бібліотеці Українського дому в Загребі з'явилися нові видання, які чекають на своїх читачів, — зокрема й придбані на донати українців у Хорватії. Михайло Журавель порекомендував багато книжок, деякі з яких уже знаходяться на полицях Українського дому в Загребі.

Ксенія Мелешко

U SLAVONSKOM BRODU ODRŽAN 18. SAJAM CVIJEĆA „FLORAFEST 2026.“

U programu sudjelovale predstavnice plesne skupine UKPD „Ukrajina“ Slavonski Brod

I ove godine u Slavonskom Brodu u subotu i nedjelju, 9. i 10. svibnja 2026. godine održan je tradicionalni, 18. Florafest,

sajam cvijeća, presadnica, povrća te popratne opreme. Ove godine sajam cvijeća Grad Slavonski Brod je organizirao



na cijelom parkovnom prostoru Tvrđave Brod, a dijelom i u natkrivenom prostoru istočnih kazamata i to za prodajni i izložbeni dio uz sudjelovanje izlagača iz raznih dijelova Hrvatske.

Otvaranje ovogodišnjeg sajma cvijeća održano je u subotu, 9. svibnja, u prijedpodnevnim satima po lijepom i sunčanom vremenu u Tvrđavi Brod kada su građani mogli uživati u prigodnom glazbeno-plesnom programu u kojem su na svečanosti otvorenja nastupili: Gradska limena glazba Željezničar, Plesni studio Brodski leptirići, Plesni studio InMotion, Udruga školskih plesnih skupina „Radost pokreta“ te Ukrajinsko kulturno-prosvjetno društvo „Ukrajina“ Slavonski Brod.

Florafest je otvorila zamjenica gradonačelnika Marina Martić Puača a dugogodišnjim izlagačima uručila i prigodne zahvalnice istaknuvši da posjetitelji sajma ovog vikenda uistinu imaju u čemu uživati.

Za najmlađe posjetitelje u sklopu Florafesta organizirana je radionica „Izrada hotela za kukce“, koju je vodila Helena Renka iz Edukacijsko-multimedijalnog centra. Djeca su kroz kreativni rad učila o važnosti kukaca u prirodi i načinima njihove zaštite u urbanom okruženju. Subotnje poslijepodne bilo je rezervirano za radionicu „Foto Flora Okvir“. Pod vodstvom Kristine Lopac sudionici su izrađivali dekorativne okvire inspirirane cvijećem i prirodom, koristeći fotografije i prirodne materijale.

Nedjeljni program donio je predavanje „Vrt bez otpada (Zero Waste Gardening)“, koje je vodila Kornelija Benyovsky Šošarić. Posjetitelji su saznali kako održivo uzgajati bilje, ponovno koristiti stare posude i smanjiti otpad u vrtlarstvu,

a predavanje je uključivalo i praktični dio sadnje presadnica povrća.

U sklopu programa otvorenja sudjelovale su i članice Ukrajinskog kulturno-prosvjetnog društva „Ukrajina“ iz Slavenskog Broda, koje su se veoma uspješno predstavile svojim atraktivnim programom i osvojile srca nazočnih zasluživši dugotrajni pljesak.

Ova omiljena proljetna manifestacija ponudila je bogat izložbeni i prodajni program. Posjetitelji Florafesta su imali priliku razgledati i kupovati raznovrsno cvijeće, sadnice, ukrasno bilje, vrtni asortiman te proizvode vezane uz hortikulturu i uređenje okućnica. Florafest je ujedno bila i prilika za upoznavanje, razmjenu iskustava, savjeta i ideja među ljubiteljima cvijeća, vrtlarstva i prirodnog uređenja prostora.

Uz izložbeni dio, manifestacija je sadržavala i prigodan zabavni program, čime je Tvrđava Brod tijekom dva dana vikenda bila prava proljetna, cvjetna oaza i mjesto ugodnog druženja za sve generacije u jedinstvenom ambijentu brodske povijesne jezgre. U svrhu održavanja 18. sajma cvijeća Florafest, 10. svibnja Grad Slavonski Brod je proglasio sajamskim danom u Slavonskom Brodu u prostoru Tvrđave Brod gdje je bila dozvoljena prodaja cvijeća, svijeća i sličnih proizvoda i robe koji su predmet i svrha sajamskog dana. U oba dana sajma posjetitelji su imali priliku uživati u ljepoti boja i mirisa, sudjelovati na radionicama, kupiti cvijeće, presadnice i proizvode domaće radinosti te se zabaviti u luna-parku i okrijepiti na postavljenim štandovima.

Nikola Zastrižni

NAČILJNYK – SIMBOL DJEVOJAČKE LJEPOTE I ČISTOĆE

Načiljnyk najčešće nosile mlade i neudane djevojke



Načiljnyk je drevno ukrajinsko tradicionalno djevojačko pokrivalo za glavu, uobičajeno u zapadnoj Ukrajini, posebno među stanovnicima Halyčyne, Bukovine i Huculščyne. Bio je važan dio narodne nošnje i imao je ne samo dekorativnu, već i simboličku funkciju. Načiljnyk je naglašavao ljepotu žene, njezin društveni status, dob, pa čak i bračni status.

Naziv „načiljnyk“ ili „čiljce“ dolazi od riječi „čelo“, jer se ovaj element odjeće nosio na prednjem dijelu glave – na čelu. U različitim regijama Ukrajine imao je svoje karakteristike, ali općenito je bio ukrasna vrpca, obruč ili tkana traka, ukrašena vezom, perlicama, dukatima ili metalnim elementima.

U narodnoj kulturi ovo pokrivalo za glavu imalo je i zaštitno značenje. Vjerovalo se da ukraši na glavi štite djevojku od uroka i donose blagostanje. Posebno svečani načiljnyci nosili su se za vjenčanja, vjerske blagdane i druge važne događaje.

Za izradu načiljnyka koristili su se razni materijali: tkanina, koža, baršun, vunene niti, perle i metalni ukrasi. Najbogatije ukrašene bile su svečane i vjenčane verzije. Huculjske načiljnyke često su ukrašavali obojenim perlicama i malim metal-

nim pločicama koje su svjetlucale na suncu. U nekim selima ukrasima su dodavali stare novčiće ili koralje.

Boje su također imale bitan značaj. Crvena je simbolizirala život i energiju, zelena mladost i prirodu, a bijela čistoću.

Načiljnyk se skladno kombinirao s drugim elementima ukrajinske narodne odjeće: vyšyvankom, keptarom, zapaškom i nakitom. Najčešće su ga nosile mlade i neudane djevojke. U dane žene obično su pokrivalo glavu maramom ili očipkom.

Oblik i ukrasi načiljnyka mogli su varirati ovisno o regijama zapadne Ukrajine. Na primjer, huculjske varijante bile su sjajnije, jarkije i bogatije dekorom, dok su u ravničarskim područjima prevladavali suzdržaniji ukrasi.

Danas je načiljnyk važan dio ukrajinske kulturne baštine. Može se vidjeti u folklornim ansamblima, muzejima, na etno festivalima te tijekom tradicionalnih blagdana. Suvremeni majstori narodne umjetnosti oživljavaju drevne tehnike izrade ovog pokrivala za glavu, kombinirajući tradicionalne motive s modernim dizajnom.

Načiljnyk ne samo da ukrašava narodnu nošnju, već i podsjeća na bogatu povijest i kulturne tradicije ukrajinskog naroda.

Načiljnyk ili čiljce više je od samog djevojačkog pokrivala za glavu. To je simbol ljepote, ženstvenosti i nacionalnog identiteta. Ornamentima, bojama i ukrasima, ukrajinske djevojke prenosile su ljubav prema svojoj izvornoj kulturi i čuvalle tradicije svojih predaka. Čak i danas, načiljnyk ostaje živopisan element ukrajinske narodne baštine.

Pripremio Davor Lagudza



8. SVIBNJA OBILJEŽAVA SE POBJEDA NAD NACIZMOM U EUROPI U DRUGOM SVJETSKOM RATU

Simbol ovog datuma postao je crveni mak, koji se pretvorio u univerzalni znak odavanja počasti žrtvama svih ratova



O d 2015. godine u Ukrajini se toga dana službeno obilježavao Dan sjećanja i pomirenja, a simbol datuma bio je crveni mak. Godine 2023. taj je dan preimenovan u Dan sjećanja i pobjede nad nacizmom u Drugom svjetskom ratu.

Podrijetlo i značenje simbola maka u Ukrajini i izvan nje

Prvi spomen maka u kontekstu rata datira još iz XVII. stoljeća. Godine 1693. dogodila se bitka kod Landena (današnja Belgija), u kojoj je vojska engleskog kralja Williama III. izgubila 10 tisuća vojnika. Škotski političar, grof od Perthia opisao je taj tragični događaj u pismu svojoj sestri:

„Zemlja je bila prekrivena lubanjama i kostima konja i ljudi, kao i ostacima šešira, cipela, sedala i futrola. Sljedećeg ljeta, tlo pognojeno s 20 000 leševa, procvalo je milijunima crvenih makova.”

Međutim, simbol crvenog maka počeo se aktivno širiti nakon Prvog svjetskog rata. Godine 1915. kanadski vojni liječnik John Mc Crae napisao je pjesmu „Na poljima Flandrije”, u kojoj je opisao crvene makove koji su procvali na vojnom groblju. Vjerojatno je pjesmu posvetio svom prijatelju, poručniku Alexu Helmeru, koji je poginuo u bitci kod Ypresa (listopad - studeni 1914. godine).

Upravo pod utjecajem tih stihova američka učiteljica Moina Michael 1918. godine prvi je put predložila nošenje crvenog

maka kao znaka sjećanja na poginule. Također je prodavala umjetne svilene makove kako bi prikupila sredstva za potrebe stradalih veterana.

Taj je simbol postao vrlo popularan u svijetu. Godine 1920. Američka nacionalna legija usvojila je mak kao svoj simbol sjećanja na poginule vojnike. Osim toga, na kongresu u Clevelandu Francuskinja Anna Guérin pokrenula je inicijativu za održavanje Dana maka. Legija je podržala njezinu ideju, a Guérin, koju su tada prozvali „damom maka iz Francuske”, organizirala je prvi nacionalni Dan maka u SAD-u koristeći svilene makove koje su izrađivale udovice i djeca iz razorenih regija Francuske.

Postupno je crveni mak postao univerzalni simbol odavanja počasti žrtvama svih ratova — osobito nakon Drugog svjetskog rata, kada se počeo koristiti u mnogim zemljama, zamjenjujući ranije herojske simbole gubitaka.

Širenje tradicije u svijetu

„Mak sjećanja” uglavnom se nosi u zemljama Commonwealtha uoči Dana primirja 11. studenoga, kao i u znak počasti vojnicima poginulim u drugim oružanim sukobima. Taj je simbol posebno raširen u Australiji, Barbadosu, Kanadi, Novom Zelandu, Pakistanu, Južnoafričkoj Republici i Ujedinjenom Kraljevstvu.

U Ujedinjenom Kraljevstvu postoji čak i posebna „tvornica makova“, osnovana nakon Prvog svjetskog rata kako bi osigurala radna mjesta za veterane. Tamo bivši vojnici izrađuju makove i memorijalne vijence za kraljevsku obitelj i godišnje komemoracije koje organizira Kraljevska britanska legija.

Zanimljivo je da Kraljevska britanska legija svake godine organizira akciju maka i u Sjevernoj Irskoj, no tamo je odnos prema toj tradiciji kontroverzan. Irski nacionalisti smatraju mak političkim simbolom britanskog identiteta i odbijaju ga nositi.

Uvođenje simbola maka u Ukrajini

U Ukrajini je crveni mak postao glavni simbol Dana sjećanja i pobjede nad nacizmom u Drugom svjetskom ratu.

Dizajn ukrajinskog maka osmislio je stanovnik grada Harkiva Serhij Mišakin uz potporu Ukrajinskog instituta nacionalnog sjećanja i Nacionalne televizijske kompanije Ukrajine. Taj je grafički prikaz metaforičan jer istodobno predstavlja cvijet maka i krvavi trag metka. Uz cvijet se često nalaze godine početka i završetka Drugog svjetskog rata (1939. i 1945.) te slogan „Nikada više“.

Višeznačna simbolika maka sjećanja za Ukrajinu također proizlazi iz narodnih legendi prema kojima makovi cvatu tamo gdje je prolivena krv ukrajinskih kozaka.

Godine 2015. predsjednik Ukrajine Petro Porošenko uveo je Dan sjećanja i pomirenja (8. svibnja) te predložio slogan „1939.—1945. Pamtimo. Pobjeđujemo.“

Godine 2023. predsjednik Volodimir Zelenski potpisao je zakon kojim se 8. svibnja proglašava Danom sjećanja i pobjede nad nacizmom u Drugom svjetskom ratu.

Kako je crveni mak postao simbol otpora ruskoj propagandi

Crveni mak zamijenio je georgijevsku vrpca - element ruske imperijalne simbolike. Crno-narančasta vrpca prvi se put pojavila kao dio Ordена svetog Jurja (Georgija) - najvišeg vojnog odlikovanja Ruskog Carstva koje je osnovala Katarina II. u XVIII. stoljeću.

Vjerojatno su boje vrpce preuzete s crno-žuto-bijele zastave Ruskog Carstva. Prema drugoj verziji, ta kombinacija simbolizira vatru i dim.

Nakon Drugog svjetskog rata ta je kombinacija boja korištena na medaljama i odlikovanjima za pobjedu nad nacizmom u Sovjetskom Savezu. Tako je georgijevska vrpca postala element propagande. Naime, ruske vlasti pretvorile su Drugi svjetski rat u „Veliki domovinski rat“ kako bi ga izdvojile kao

vlastiti podvig i prešutjele početnu suradnju SSSR-a s nacističkom Njemačkom (pakt Molotov - Ribbentrop).

Na taj način Rusija naglašava zasluge „sovjetskog naroda“ i umanjuje doprinos saveznika i otpora na okupiranim teritorijima. Sudjelovanje SSSR-a u ratu prikazuje se kao herojski podvig, zanemarujući tadašnje masovne represije i deportacije.

Taj se narativ stalno povezuje s današnjom ruskom agresijom protiv Ukrajine, koja se opravdava „nastavkom borbe protiv nacizma“. Suvremena Rusija koristi sjećanje na rat kao instrument legitimizacije imperijalnih ambicija i promocije politike Kremlja. Dok cijeli svijet odaje počast žrtvama i pobjedi nad nacizmom, u Rusiji se aktivno širi slogan „Možemo ponoviti“.

Od 2014. godine georgijevska vrpca također se počela povezivati s podrškom ruskoj aneksiji Krima i oružanoj agresiji u Donbasu. Masovno se dijelila u okupiranim gradovima, na kontrolnim točkama i tijekom separatističkih skupova.

Godine 2017. Vrhovna rada Ukrajine zabranila je korištenje georgijevske vrpce. Ona je također zabranjena u Latviji, Litvi i Moldaviji.

U Drugom svjetskom ratu sudjelovalo je više od 110 milijuna vojnika. Ukupni gubici vojnika i civila tijekom rata, prema različitim procjenama, iznose između 50 i 75 milijuna ljudi. Od toga se procjenjuje da su između 8 i 10 milijuna bili Ukrajinci. To je gotovo četvrtina tadašnjeg stanovništva Ukrajine.

S ukrajinskog jezika prevela Olesja Martinjuk



«ВИШИВАЛА МАТИ СИНОВІ СОРОЧКУ»



Вишивала мати синові сорочку,
Що тобі нашити, любий мій синочку.
Кольором калини вишити кохання,
Щоб у всій родині було в нас з'єднання.

Кольорами неба вишивайте волю,
Бо як в ній потреба, то погана доля.
Кольором від життя хай цвіте достаток,
Бо в тій хаті ситі, де великий статок.

Кольорами терну ви при всіх одіння,
Вишивайте, мамо, смуток та терпіння.

Що просив ти сину, того не зробила,
Хтось зрубав калину, що цвісти хотіла.

Хмари почорніли і блакит закрили,
Та на світ смарніли зливою пролили.
Ворожій копита, щоб ми не пожали,
Попитали житту, геть усе з'являло.

Терень лиш колючий, нам лишили люди,
Щоб тебе не мучив, його брать не буду.

Кольорами неба вишивайте волю,
Бо як в ній потреба, то погана доля.
Кольором віджиться, хай цвіте до стартук,
Бо в тій хаті ситі, де великий статок.

Кольорами неба вишивайте волю,
Бо як в ній потреба, то погана доля.
Кольором віджиться, хай цвіте до стартук,
Бо в тій хаті ситі, де великий статок.





„Rapsodije ukrajinskih boja u Zagrebu“